

Danuta Król

Rzucewo, gm. Puck, woj. gdańskie, St.
nr 1, AZP: 04-42/1

Informator Archeologiczny : badania 23, 19

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wo przekształcony przez eksploatację surowca lessowego, a częściowo w wyniku późniejszego niwelowania wyrobisk.

Badania ratownicze podjęto jako reakcję na wiadomość o odkryciu skupiska fragmentów naczyń przez Krzysztofa Czubarę — mieszkańca wsi Raciborowice Kolonia. Procesy erozji wodnej i orka mechaniczna odstoniły strop jamy odpadkowej.

Stanowisko było częściowo badane przez Z. Ślusarskiego w 1956 r. Zorientowany w kierunkach geograficznych wykop badawczy o wymiarach 2,5 x 2,5 m założono tak, aby jama znalazła się w jego centrum.

Obiekt o wymiarach 1,15 x 1,25 m, lekko nieregularnym, okrągłym kształcie w planie płaskim i misowatym dnie zachował się w części przydennej, osiągając ok. 40 cm głębokości od powierzchni ziemi. Wypełnisko w postaci brunatnego lessu nosiło ślady ognia (less przepalony, miejscami pomarańczowy, czarna spaleńcza). Wewnątrz jamy odkryto liczne fragmenty naczyń. Są to: mały pucharek doniczkowy, fragment małej amfory dwuuchej, naczynie wazowate lub puchar lejkowaty (wylew niezachowany), ułamki dużej amfory zdobionej listwą plastyczną z wyciskanyimi dotkami palcowymi, niekompletnie zachowany duży puchar lejkowaty z uszkami kołankowymi, zdobiony krokiewką i pionowym szupkiem, fragment naczynia workowatego oraz ułamek wylewu naczynia szerokootworowego z ornamentem bruzdowym w postaci trzech linii pionowych. Znalezione również trzy całe i 2 zachowane częściowo przeszłiki różnych typów, cztery przepalone siekiery czworocienne, gładzone na całych powierzchniach (przynajmniej jedna była wykonana z krzemienia pasiastego) oraz kamienny rozcieracz.

W jamie znajdowały się liczne szczątki kości, podobnie jak inne zabytki również przepalone. Trzy z nich to narzędzia tnące — ostrza. Pozostałe są resztkami o charakterze odpadkowym. W zdecydowanej większości kości należały do bydła domowego, część do owcy — kozy, bardzo niewiele do świni i zwierząt dzikich. Analizę archeozoologiczną wykonała A. Lasota — Moskałewska.

Jama jest czysta kulturowo. Materiały ceramiczne datują ją na fazę klasyczną kultury pucharów lejkowatych.

Pobrano próbkę w celu określenia wieku bezwzględnej kości. Analiza C14 zostanie wykonana przez M. Pazdura.

Materiały archeologiczne przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Chełmie.

Badania będą kontynuowane.

Rzucewo, gm. Puck,
woj. gdańskie,
St. nr 1, AZP: 04-42/1

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Danuta Król. Finansował WKZ w Gdańsku. Kontynuacja badań z lat 1927-29, 1983-1988. Osada kultury rzucewskiej.

Osada położona jest ok. 1 km na północny-wschód od zabudowań wsi Rzucewo, bezpośrednio nad zatoką Pucką. Założono 1 wykop o powierzchni 1 ara, zlokalizowany w partii środkowej osady. Wyróżniono 19 obiektów. Powierzchnia wykopu i warstwa kulturowa z materiałem kultury rzucewskiej została w znacznym stopniu zniszczona przez późniejsze wkopy.

W bieżącym roku dokończono eksplorację jednej z chat, wyróżnionej w 1988 roku. Jej wypełnisko stanowił czarny piasek, silnie przemieszany z węglem drzewnym.

W obrębie chaty wyróżniono palenisko zbudowane na planie prostokąta. Na zewnątrz chaty, przy ścianie północno-wschodniej wyróżniono skupisko, silnie scalonych kości zwierzęcych, ości i łusek rybich. Zalegało ono na powierzchni około 1 x 1,5 m. W warstwie szczątków kostnych wyróżniono fragmenty naczyń w tym: naczynie ryneczkowate.

W materiale zabytkowym wyróżniono: fragmenty naczyń, bryłki bursztynu, 1 paciór rurkowaty, 2 szpile kościane, 8 siekier kamiennych, płyty szlifierskie oraz narzędzia krzemienne: drapacze gładzone, skrobacze, grzebki, zgrzebło, przekłuwacze rylce, 4 siekiery krzemienne.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

Samborowice, gm. Pietrowice
Wielkie, woj. katowickie,
St. 49, AZP: 102-39/205

Muzeum Śląskie
w Katowicach.

Badania prowadziła mgr Małgorzata Kurgan-Przybylska pod opieką dr. Krzysztofa Tuni z IHKM PAN w Krakowie. Badania były finansowane przez Muzeum Śląskie w Katowicach oraz Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach. Trzeci sezon badań. Osada neolityczna.

Przeprowadzono wykopaliska na osadzie.

Stanowisko leży około 300 m na zachód od granicy Samborowic i około 500 m na południe od doliny Troi. Rozciąga się ono na wypłaszczeniu, w rozwidleniu pomiędzy szosą prowadzącą ze wsi ku granicy Państwa, a drogą polną biegnącą w wąwozie ku północy w polizni kapliczki św. Anny, przechodząc na niewielki cypel opadający ku dolinie Troi.

Łącznie przebadano powierzchnię 185,5 m², zakładając na cyplu dwa wykopy o wymiarach: 5 x 25 m i 1 x 60,5 m. W obu wykopach ziemia orna zalegała do głębokości około 45-50 cm. Warstwy kulturowej nie stwierdzono, natomiast w jednym z wykopów zaobserwowano na głębokości około 50 cm równoległe, niezbyt